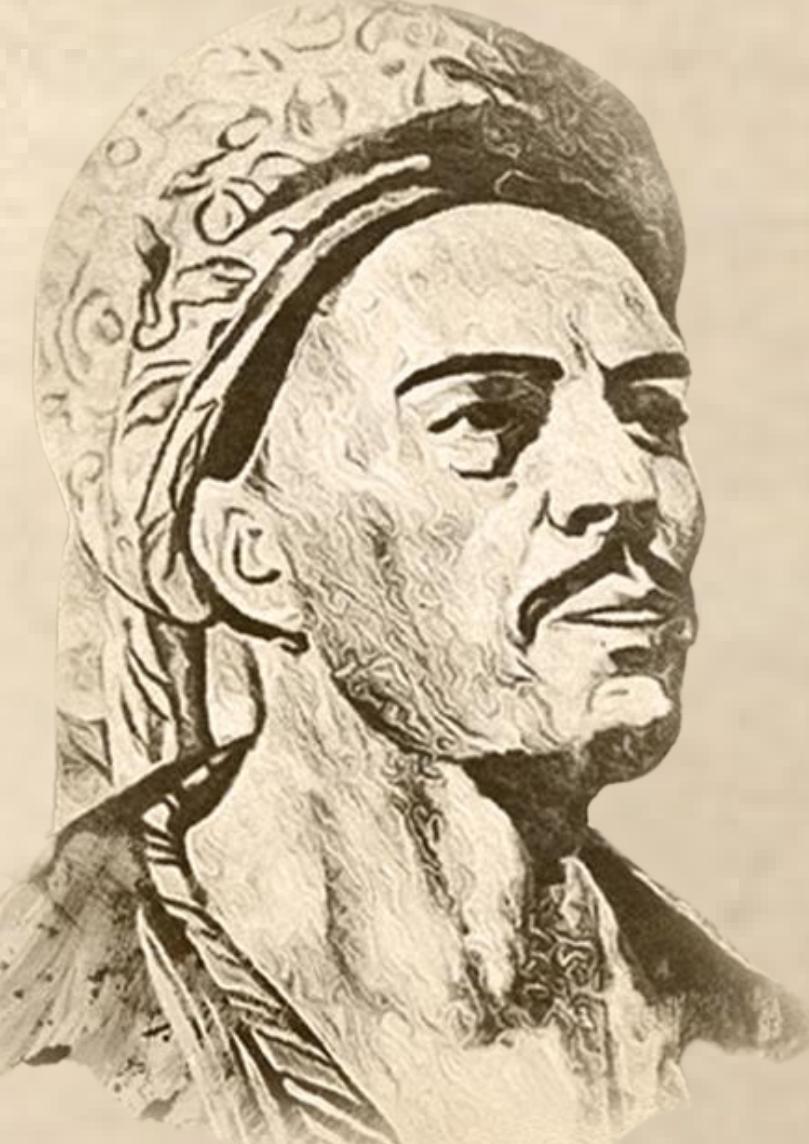

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

Dünya: Yaşadığımız gezegen
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"Dünya": Geçici bir yer,
aldatıcı bir varlık, Allah'a
ulaşmanın önünde bir engel

Gönül: İnsan kalbi, iç
dünyası
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"Gönül": Allah'ın tecelli
ettiği yer, insanın varlığının
merkezi, hakikati bulmanın
yolu

İlim: Bilgi, öğrenme, bilgi
edinme
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"İlim": Allah'ı ve kâinatı
tanımak, hakikate ulaşmak için
gerekli olan bir araç

İnsan: Akıllı ve şuurlu varlık
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"İnsan": Allah'ın en değerli
yarattığı varlık, Allah'a
ulaşmanın yolu

*Yunus Emre, Anadolu'da
yaşayan bir halk şairidir.*

*Şiirlerinde Türkçenin o
dönemdeki zenginliğini ve
çeşitliliğini yansıtmıştır.*

*Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok
kelimeye rastlamak mümkündür.*

*Yunus Emre'nin şiirlerinde yer
alan bazı kelimeler ve anımları
sunlardır:*

Marifet: Bilgelik, bilgi, anlayış
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"Marifet": Allah'ı ve kâinatı gerçek
anlamda bilmek, hakikate ulaşmak
için gerekli olan bir makam

Mevlâ: Allah
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"Mevlâ": Allah'ın bir adı, yaratıcı,
her şeyin sahibi

Muvahhid: Allah'ın birliğine inanan
kişi
Yunus Emre'nin şiirlerinde
"Muvahhid": Allah'ın birliğine
gerçekten inanan, Allah'a ulaşma
yolunda ilerleyen kişi

Nur: Aydınlık, parlaklık
Yunus Emre'nin şiirlerinde "Nur":
Allah'ın bir sıfatı, Allah'ın
varlığının ve kudretinin bir
tezahürü

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

Sülük: Tasavvuf'ta Allah'a ulaşma yolunda ilerleme

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Sülük**": Allah'a ulaşma yolunda yapılan çaba, nefsi terbiye etme ve manevi olgunluğa ulaşma süreci

Tasavvuf: Allah'a ulaşmak için nefsi terbiye etme ve manevi olgunluğa ulaşma yolunu gösteren dinî ve tasavvufi bir ekol

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Tasavvuf**": Allah'a ulaşmanın yolu, hakikati bulmanın yolu

Tevhid: Allah'ın birliğine inanma

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Tevhid**": Allah'ın birliğine inanmak, Allah'a ulaşmanın temel şartı

Vahdet-i vücut: Allah'ın varlığının, kainatın varlığı ile bir olması

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Vahdet-i vücut**": Allah'ın varlığının kainatın varlığı ile bir olması, Allah'ın kainatta tecelli etmesi

Yunus Emre, Anadolu'da yaşayan bir halk şairidir.

Şiirlerinde Türkçenin o dönemdeki zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtmıştır.

Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer alan bazı kelimeler ve anımları sunlardır:

Yaratıcı: Her şeyi yaratan, var eden Allah

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Yaratıcı**": Allah'ın bir adı, kainatı yaratan, her şeyin sahibi

Derviş: Tasavvuf'ta Allah'a ulaşmak için kendini adamış kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Derviş":

Allah'a ulaşma yolunda olan, nefsin terbiye etmiş, manevi olgunluğa ulaşmış kişi olarak görülür.

Ehl-i aşk: Allah sevgisi ile dolu olan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Ehl-i aşk": Allah'ı gerçekten seven, Allah'a ulaşmak için her şeyi feda eden kişi olarak görülür.

Ehl-i hakikat: Hakikat bilgisine sahip olan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Ehl-i hakikat": Allah'ın varlığı ve birliği,

kainatın sırları gibi hakikatleri gerçek anlamda kavrayan, Allah'a ulaşma yolunda en yüksek mertebeye ulaşmış kişiler olarak görülür.

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

Ehl-i ilim: Allah'ı ve kainatı bilen kişi
Yunus Emre'nin şiirlerinde "Ehl-i ilim": Allah'ı ve kainatı gerçek anlamda bilen, Allah'a ulaşma yolunda ilerleyen kişi olarak görülür.

Ehl-i sülük: Allah'a ulaşma yolunda olan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Ehl-i sülük": Allah'a ulaşmak için nefsin terbiye eden, manevi olgunluğa ulaşma yolunda olan kişi olarak görülür.

Marifet ehli: Allah'ı ve kainatı gerçek anlamda bilen kişiler

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Marifet ehli": Allah'ı ve kainatı gerçek anlamda kavrayan, Allah'a ulaşma yolunda en yüksek mertebeye ulaşmış kişiler olarak görülür.

Muhip: Allah'ı seven, Allah'a dost olan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Muhip": Allah'ı gerçekten seven, Allah'a dost olan, Allah'a ulaşmak için her şeyi feda eden kişi olarak görülür.

Yunus Emre, Anadolu'da yaşayan bir halk şairidir.

Şiirlerinde Türkçenin o dönemdeki zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtmıştır.

Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer alan bazı kelimeler ve anımları sunlardır:

Hak: Doğru, gerçek, adalet

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Hak": Allah'ın adaleti, Allah'ın varlığı ve birliği, kainatın düzeni

Hakikat: Gerçeği, gerçeklik

Yunus Emre'nin şiirlerinde hakikat: Allah'ın varlığı ve birliği, kainatın sırları, manevi gerçeklik

Marifetullah: Allah'ı bilmek

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"Marifetullah": Allah'ı gerçek anlamda bilmek, Allah'a ulaşmanın yolu

Mecnun: Leyla'ya aşık olan ve onun için her şeyi göze alan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde mecnun: Allah'a aşık olan ve ona ulaşmak için her şeyi feda eden kişi

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

Mürşid: Tasavvufta Allah'a ulaşma yolunda rehberlik eden kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Mürşid**": Allah'a ulaşma yolunda yol gösteren, hakikati öğretten kişi

Nazar: Bakış, dikkat, dikkat çekme

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Nazar**": Allah'ın bakışı, Allah'ın tecelli etmesi

Ruh: İnsanın varlığının özünü oluşturan, Allah'tan gelen ışık

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Ruh":

Allah'ın bir parçası, Allah'a ulaşmanın yolu

Şah: Kral, padişah

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Şah":

Allah, kainatın hükümdarı

Yol: Gidilecek yer, güzergâh, yöntem

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Yol":

Allah'a ulaşma yolu, hakikati bulma yolu

Yunus Emre, Anadolu'da yaşayan bir halk şairidir.

Şiirlerinde Türkçenin o dönemdeki zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtmıştır.

Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer alan bazı kelimeler ve anımları sunlardır:

Fakir: Yoksul, muhtaç

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Fakir":

Allah'ın huzurunda kendini küçük gören, Allah'a yakınlaşmak için dünya nimetlerinden vazgeçen kişi

Felek: Kader, talih

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Felek":

Allah'ın takdiri, Allah'ın yarattığı düzen

Gönül gözü: İnsanın iç dünyasını görme yeteneği

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"**Gönül gözü**": Allah'ı ve hakikati görme yeteneği

Hikmet: Bilgelik, bilgi, anlayış

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Hikmet":

Allah'ı ve kainatı gerçek anlamda bilmek, hakikati bulmak için gereklili olan bilgi ve anlayış

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

İrfan: Tasavvuf'ta Allah'ı ve kâinatı gerçek anlamda bilmek

Yunus Emre'nin şiirlerinde "İrfan":
Allah'ı ve kâinatı gerçek anlamda bilmek, hakikati bulmak

Kul: Allah'ın yarattığı, Allah'a kulluk eden kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Kul":
Allah'a kulluk eden, Allah'a ulaşmak için çabalayan kişi

Mevhibe: Hediye, ihsan, lütuf

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"Mevhibe": Allah'ın bir lütfu, Allah'ın bir hediyesi

Seyr: Tasavvuf'ta Allah'ı bulmak için yapılan yolculuk

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Seyr": Allah'ı bulmak için yapılan yolculuk, hakikati bulmak için yapılan çaba

Sabah: Güneşin doğuşu, günaydınin

Yunus Emre'nin şiirlerinde

"Sabah": Allah'ın yeniden doğuşu, Allah'ın rahmetinin gelişisi

Yunus Emre, Anadolu'da yaşayan bir halk şairidir.

Şiirlerinde Türkçenin o dönemdeki zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtmıştır.

Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer alan bazı kelimeler ve anımları sunlardır:

Şarkı: Besteli ezgi, türkü

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Şarkı":
Allah'ı övmek, hakikati anlatmak için söylenen ezgi

Sükûnet: Huzur, dinginlik

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Sükûnet":
Allah'ın huzuru, Allah'a ulaşmanın yolu

Tasavvuf: Allah'a ulaşmak için nefsi terbiye etme ve manevi olgunluğa ulaşma yolunu gösteren dini ve tasavvufi bir ekol

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Tasavvuf":
Allah'a ulaşmanın yolu, hakikati bulmanın yolu

Tevekkül: Allah'a güvenmek, kadere razı olmak

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Tevekkül":
Allah'a güvenmek, Allah'ın takdirine razı olmak

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"

Yunus Emre

Varlık: Var olma durumu, mevcut olma

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Varlık":
Allah'ın varlığının bir göstergesi,
kainatın varlığının temeli

Yücelik: Büyüklük, önem, saygınlık

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Yücelik":
Allah'ın büyülüğu,
Allah'ın yüceliği

Mevhibe: Hediye, ihsan, lütuf

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Mevhibe":
Allah'ın bir lütfu, Allah'ın
bir hediyesi

Zikir: Allah'ın ismini anma, hatırlama

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Zikir":
Allah'ı anmak, Allah'ın varlığını
 hatırla

Baki: Sonsuz, ölümsüz

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Baki":
Allah, Allah'ın varlığı ve
birliği

Yunus Emre, Anadolu'da
yaşayan bir halk şairidir.

Şiirlerinde Türkçenin o
dönemdeki zenginliğini ve
çeşitliliğini yansıtmıştır.

Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok
kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer
alan bazı kelimeler ve anımları
sunlardır:

Cennet: Sonsuz mutluluk yeri

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Cennet":
Allah'ın huzuru, Allah'ın
katında olmak

Cennetlik: Cennete gidecek olan kişi

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Cennetlik":
Allah'a kulluk eden, hakikati bulan kişi

Çerağ: Kandil, mum

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Çerağ":
Allah'ın nuru, hakikati temsil eden şey

Divan: Şairlerin şiirlerini topladığı eser

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Divan":
Yunus Emre'nin şiirlerini toplayan eser

Gül: Güzel kokan, hoş kokulu çiçek

Yunus Emre'nin şiirlerinde "Gül":
Allah'ın güzelliği, hakikati temsil eden şey

Aşk ve irfan adamı: "Bizim Yunus"tan İNCİLER

Yunus Emre

Bir garibin duasına gir. Kurtarırsa o kurtarır.

Zulüm ile abad olanın akıbeti berbad olur.

Dünya yalan kardeşim, dünya yalan!
Var mı yalan dünyada bakı kalan.
Mal da yalan, mülk de yalan. Var biraz da sen oyalan.

Nefistir seni yolda koyan,
yolda kalır nefse uyan.

Gönlü taş olanın dilinden zehir tüter. Ne kadar yumuşak konuşsa da onun sözleri "Savaş" gibidir.

Nefistir seni yolda koyan,
yolda kalır nefse uyan.

İlim ilim bilmektir,
İlim kendin bilmektir,
Sen kendini bilmezsin,
Ya nice okumaktır.

